

Haasteellinen syksy

Katselen työhuoneeni ikkunasta kaunista syksyistä luontoa, sen upeaa väriloistoa. Mikä rikkaus neljä erilaista vuodenaikaa onkaan! Sama riemunkirjavuus näyttää siivittävän myös politiikkaa, tosin usein ilman sitä riemua. Poliitiikan syksy on ollut yhtä tuulimylläkkää – vihapuheita, loukkauksia ja anteeksipyyntöjä, sopimuksia ja niiden vesittämistä, eroja ja vaikka mitä.

Julkisia keskusteluja on hallinnut oikeiden ja väärin sanontojen spekuloinnit. Ketä saa kutsua milläkin lyhenteellä, ja kuka vetää herneen nenään mistäkin asiasta. Rohkeuden ihannoiti näyttää olevan nousussa ihmisten arvoasteikossa. Sellaisen rohkeuden, että uskaltaa sanoa juuri niin karkeasti kuin suinkin. Rohkeuden uskaltaa kyseenalaistaa ja mitätöidä lähes kaikki mikä liikkuu.

Minulle rohkeus merkitsee jotain muuta. Maltillinen asioiden kyseenalaistaminen on paikallaan. Mutta silloin, kun elämme näinkin epävarmoja aikoja kuin nyt, ei ole varaa pelleilyyn, itsekkyyteen eikä sooloiluun.

Yhteiskunnallisten asioiden hoitaminen edellyttää asioihin perehtymistä ja osaamista, kykyä ja halua katsoa omaa nenää pidemmälle. Näinä haasteellisina aikoina pitäisi valtakunnan tasolla keskittyä suuremmalla innolla korjaamaan maamme taloustilannetta, ikääntymisen ongelmia, viennin kehitystä ja perusturvan tulevaisuutta.

Liian monet kuvittelevat, että politiikassa mennään vain jokaisen päättäjän omilla ehdoilla ja, että jaossa on vain hyvän ja pahan väliltä valitsemista. Poliitiikassa joudutaan jatkuvasti tekemään valintoja. Päätöksiä tehdessä kuunnellaan toisia ja puntaroidaan valintoja eri vaihtoehtojen keskellä.

Mikään päätös ei demokratiassa voi syntyä vain minun tai viiteryhmäni näkemyksen perusteella, vaan on kyettävä muodostamaan yhteisiä näkemyksiä. Poliitiikassa valitaan usein kahdesta huonosta vaihtoehdosta pienempi paha. Tietysti olisi kiva valita vain hyviä asioita, mutta vastuunkantaminen on muutakin. Vaikeat päätökset ovat poliitikon arkea.

Vastuuta voi paeta, päättäjiä voi arvostella, puolueista voi erota, äänestämisen voi jättää väliin ja tehdyille päätöksille voi nauraa. Silti jonkun pitää kantaa vastuuta, tehdä päätöksiä ja ratkaisuja, silloinkin, kun ne ovat vaikeita.

Suunnaton energia, pitelemätön innostus ja käsin kosketeltava intohimo latautuu lähes toisarvoisiin asioihin kovin herkästi, jollemme ole valppaina.

Ensivuoden talousarviokäsittely on kuntapolitiikan yksi tärkeimpiä työstöjä loka- ja marraskuun aikana. Tässäkin on syytä keskittyä olennaiseen ja kokonaisuuden hallintaan.

Keväällä kaavaillun raamin pohjalta kaupunginjohtaja julkaisee oman talousarvioesityksensä viikon kuluttua. Vaikka esitys on virkamiestyönä laadittu, on keskustelua käyty myös luottamushenkilöiden kanssa tiiviisti. Ennen budjetin lopullista valmistumista tarvitaan vielä yksityiskohtaista perkausta ja neuvotteluja moneen kertaan, jotta lopputulos olisi mahdollisimman tasapainoinen.

Viisautta ja malttia tarvitaan, rohkeuttakin. Talouden raamien kiristyessä on yhä tarkemmin mietittävä, mikä on kaupungin perustehtävä. Olipa poliittinen johto millainen tahansa, kaupunkilaisia kiinnostanee eniten peruspalveluiden toimiminen. Saako sairas hoitoa ja vanhus huolenpitoa? Löytyykö lapselle päivähoitopaikka? Hyvä arki edellyttää mahdollisimman hyvin toimivia palveluja.

Yhtä innolla kuin nautin syksyn väreistä ja luonnon antimista, myrskyjä kaihtamatta, odotan jo pohjolan talvea ja uutta kevättä. Samalla innolla ja luottamuksella suhtaudun politiikkaankin - ajoittaisista myllerryksistä huolimatta. Asioilla on aina lopulta taipumus järjestyä. Epätoivoa ja kaaosta en suostu lietsomaan vaikeinakaan aikoina.

Leena Mantere

Kaupunginvaltuuston
III varapuheenjohtaja